

22. Aug. 1830

FAKTA

Dato:

22. Aug. 1830

Sidetal:

Dagbog A, side 79 recto – 80 verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Nils

Theodor Christian Broch

Torger Miland

Halvor Torgersen

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 91-93

TRANSSKRIFTION

Den 22de August

Da jeg vognede tidlig og saae at Veiret betydelig havde forbedret sig gjorde jeg mig strax færdig til at afreise og da min Skydskarl havde bepakket sig med mine Sager, besteeg jeg selv hans muusegraae Hest og tog Afsked med min Vært. Skydskarlen der var en undersætsig lille Mand, travede nu foran ned af Bakken mod Elven, og jeg, der vist paa den lille Hest har gjort en heel snurrig Figur, fulgte efter, idet jeg dog vel maatte vogte mig for at træde for stærkt ned i Stigbøilerne der allerede strax sprang, saa at jeg da de bleve forkortede maatte side paa tyrkisk Maner. Jeg slap dog godt ud af det med min lille Hest og jeg naaede henimod Kl 9 til det Sted hvor vi i en Baad satte over Tindelven til Tinoset. Den Vei jeg [overstreget: idag] havde passeret løb mestendeels i Nærheden af Floden paa nogle Steder nær hvor man steg op under Fjeldet og da atter ned mod Flodbreden, •79 verso• saa at vi mod Slutningen nærmede os den saaledes at vi kunde oversee en stor Deel af Søen hvorfra Floden har sit Udløb og der paa denne Tid ikke var synderlig stor. Jeg skiltes her fra min lille Hest og ombyttede den med en Pram som jeg maatte lade roe af 3 Karle da det var begyndt at blæse op, og Søen da undertiden ikke skulde være saa god at befare. Uden nogen Hinder naaede jeg i denne lette Befordring til Sanden hvor jeg byttede mine tre Rorkarle bort for 2 Andre da jeg ikke troede at behøve flere eftersom det nu var det deiligste Veier og Heeden næsten var færdig at incomodere. Jeg havde paa Sanden vel kunnet ønske at opholde mig noget da Stedet behagede mig overmaade godt, men for ikke at opholde mig formeget lod jeg mine Gutter roe af Sted. Paa den første ¼ Miil havde de en lille Person med i Baaden, der da han skulde til en Gaard der laae noget høiere oppe end Søen hjalp dem at roe og som jeg siden erfarede, da jeg spurgte Karlene om Aarsagen til han forunderlig fortrygte Figur, var han for flere Aar tilbage da han var Juling engang d[r]attet ned af Fjeldet og forslaaet sig saaledes at der endog kom Been ud af han Hoved; da jeg naturlig spurgte om de da havde en flink Doctor til at courere ham, mente de at vel Gud var den beste Doctor men at de nok ogsaa havde faaet noget Doctorskab at lægge paa fra Kongsberg. – Jeg kunde ikke have haft nogen behageligere Fornøjelse paa en saa smuk Søndags •80 recto• Formiddag som idag, saa vel følte jeg mig tilfreds ved at blive roet op af den smukke Søe, siddende bag i Baaden paa Løv hvilket her er Brug at lægge kunde jeg, idet jeg blev underrettet af mine stadselig klæte Karle ret betragte de høie Fjelde der løbe paa nogle Steder næsten brat ned mod Søen, og omendskjøndt det var [ved] Middagstid dog paa den eene Siide var i fulkommen Skygge og frembragte Slagskygger paa Søen der frembragte de smukkeste Efecter. Vi roede ved den øvre Ende forbi Haakonæs, der ligger paa en fremspringende Odde og der just var meget smugt belyst, ind i Vestfjorden hvor jeg steg i Land for at tale med Skolemesteren Halvor

Torrersson¹ til hvem jeg havde Hilsen fra Capitain Brock,² og fik ham med til den anden Side Elven hvor jeg ønskede at blive nogle Dage hos Torger Milan.³ Vi fandt imidlertid ved hvor Ankomst at Manden var paa Stullen (Stoerren) og jeg troer neppe jeg her havde faaet Logie hvis ikke Skolemesteren saa godt havde viist at tale med den gamle Nils Torger's Svigerfader, der var den eneste af Mændene der her var hjemme. Min Ankomst i Dalen vagte Opmærksomhed og da jeg kom ind i Stuen fulgte en heel Deel Folk ind med for at beseer mig og mine Sager fra Øverst til Nederst; men jeg gjorde saa vel tilrette for mig som muligt efter Omstændighederne og da jeg havde passiret lidt med dem og Skolemesteren sagde jeg god Nat og sov bedre paa min Halm Seng end jeg mangengang havde gjor i en •80 verso• lang blødere.

¹ Halvor Torgersen.

² Theodor Christian Broch.

³ Torger Miland.

See at mi med Heltungens vordende og den paktede at
mi Lend ansvar om stor sandt af Bøien foruden Høden for
sit Døds og der gaa dem til alle naar synderlig blev.
Jeg skiltes for fra min lille Gæst og udbestod den
med en Gæst som jeg maatte lade vore og 13 Læbe da
det var tagende at bløse og, og Bøien da underliden ikke
skilte meder for god at bafers. Under nogen Gæster maatte
jeg endnu lille forordning til Landen for jeg bestod
min for Lovselskold for i Landen da jeg ikke vordt
at bafers flavae afstafem det med med det drilingske
Bøien og Justen forstærker med fordig at imommeder.
Jeg fandt den Landen at Lend at omste at yfstedt mig
høgt da det at bafers mig vordende god, men
for alle at yfstedt mig forordning led jeg min Gæster
for af det. For den forste i min Gæster da den lille
forstærker med. Landen, den da den skilte til en Gæst
da den meder forstærker og med Bøien Gæst den at
vordt og som jeg forstærker vordende, da jeg forstærker, Landen
en forstærker at den forstærker forstærker forstærker, med
den forstærker at den forstærker da den med Høden meder
Lend med af Høden og forstærker, for forstærker at den
andere den vordende af den Gæster; da jeg vordende
forstærker med da den forstærker vordende at den
vordende den, maatte da at med Gud med den forstærker
med at de med yfstedt forstærker med at den forstærker
logge den forstærker. Jeg Lend ikke den forstærker
den forstærker. Forstærker den med den forstærker

stornidag som idag, som med fæltes jeg mig tilfrad
med et blint rodtøj af den smukke Dän, faldt det bog⁸⁰
i banten som Løb faldet som er bring at lægge, som
jeg, i det jeg blev underrettet af min skuffede Elster
Lars med betragte de som holdt den loka som uofe
Hodes næsten det end med Dän, og uanfjend
at med Middagstid tog som den som vidt var i
fællemanne Hænge og frembragt Højliggen som Dän
de som brugte de skindlastra fjendte. H. vrede og
den som faldt forbi Hækonddiden ligesom en frem
springende H. og det gik som noget smukt balt, ind
i Hæfjorden som jeg tog i det for et Hækondd, H.
Lampstorn Hækondder som jeg sendt gælder
for Læstain Brødt, og det som indtil det den anden tid
Hækondder som jeg indtil det blint noget dage for Læstain
Milan. H. fandt indtil det som Hækondder Hækondder
som jeg Hækondder Hækondder og jeg blev mig som jeg sendt
faast Læstain som alle Hækondder som jeg sendt mig
et Hækondder som jeg indtil Hækondder Hækondder,
de som den anden Hækondder som jeg sendt Hækondder.
Min Hækondder: Hækondder Hækondder og jeg Læstain
ind: Hækondder Hækondder Hækondder ind som jeg et
bipam mig og mig Hækondder Hækondder Hækondder
gjord som med det vilde som mig som indtil det Hækondder
Hækondder Hækondder og de jeg sendt Hækondder Hækondder
den og Hækondder Hækondder Hækondder Hækondder
min Hækondder Hækondder Hækondder Hækondder Hækondder

den 23de August. Den gamle Nils for,
after mit Høste allerede El 3de med jorden
for at vige mig, og da jeg fandt broderens
mand som jeg forresten havde mig at hvide fund
Lidt højt høje, som broderen som affaa alle søg
og hvide snille som jeg meget blide i man
i hvide Orden, da nu Christens Land fandt ind
for i Danmark og hvad som i sig som at jeg fandt
nord nord til at ^{ind} umiddelbar, som solte og som
midt af Nord og jeg fandt Løst alle dyne og
siden en Egg med mig som hvide, og som
mig til at sige af den gamle jule Dind og den
alle med det som den gamle som forresten
mig. Jeg brugte mig som hvide blot der
for som mit jeg fandt mig, da hvide Land
maade det som mit som mit at hvide jeg
nord nord, som at jeg mit mig Land som hvide
i at Land som mit den nord nord Dind
siden nord som som at man i det gamle Land
som Nord, da man. Mangel som mit som Land
som den hvide og Dind. Og at som den
jorden jeg nu hvide som mit Land som hvide
som den gamle Nils efter som hvide hvide
hvide mig, og mit som jeg mig Land hvide
både den hvide at hvide mig hvide.